

פקודת-יום להקמת צבא-הגנה לישראל

עם הקמת מדינת ישראל יצאה ההגנה ממחתרת ונהפכה לצבא סדיר. עצום ורב החוב שחייב הישוב והעם היהודי להגנה בכל שלבי קיומה והתפתחותה, מהניצנים הבודדים בימי היסוד הראשונים — בפ"ת, ראשון-לציון, גדרה, ראש-פינה, זכרון-יעקב, מטולה, דרך „השומר“ של חלוצי העליה השנייה, הלגיון העברי במלחמת העולם הראשונה, מגיני תל-חי, והגידול המתמיד של ארגון-הגנה ארצי בתקופה שבין שתי מלחמות העולם, הקמת חיל הנוטרים במאורעות 39—1936, יסוד הפלמ"ח וגדודי חי"ש, ההתנדבות ההמונית במלחמת העולם השנייה והקמת הבריגאדה העברית הראשונה, ועד מאבקה האדיר של ההגנה במחצית הראשונה של המלחמה נגדנו מ-30 בנובמבר 1947 עד 31 במאי 1948.

בלי הנסיון, התכנון, כושר הפעולה והפיקוד, הנאמנות ורוח הגבורה של ההגנה לא היה הישוב עומד במבחן-הדמים האיום שבא עליו בששת החדשים האלה, ולא היינו מגיעים למדינת ישראל. ובספר דברי-הימים של עם ישראל יורח פרק ההגנה בהוד וגאון שלא יכהו לנצח.

ועכשיו נפתח פרק חדש — מוקם צבא סדיר של מדינת ישראל, צבא-החירות והעצמאות של ישראל בארצנו, בהתאם לפקודת הממשלה הזמנית שנתפרסמה ברבים על „צבא-הגנה לישראל“.

בידיו של צבא זה יופקד מעכשיו בטחון העם והמולדת, ומגילת-החירות של מדינת ישראל תהיה לעינים לכל הצבאות בישראל; ואלה דברי המגילה: „מדינת ישראל תהא פתוחה לעליה יהודית ולקיבוץ גלויות; תשקוד על פיתוח הארץ לטובת כל תושביה; תהא מושתתת על יסודות החירות, הצדק והשלום לאור חזונם של נביאי-ישראל; תקיים שויון חברתי ומדיני גמור לכל אזרחיה בלי הבדל דת, גזע ומין;

תבטיח חופש דת, מצפון, לשון, חינוך ותרבות; תשמור על המקומות הקדושים של כל הדתות; ותהיה נאמנה לעקרונותיה של מגילת האז-מות המאוחדות".

בלמדו ידיו לקרב ובמחצו כוחות-הרשע והזדון המנסים להרוס קיומנו, גידולנו וחירותנו — ישא צבא ישראל בלבו את חזונו הגדול של נביאינו על הימים, בהם "לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה". הצבא הסדיר במדינת ישראל יהיה מורכב מחילות-יבשה, מחיל-ים ומחיל-אוויר, לרבות שירותים צבאיים מתאימים.

כל אלה אשר שירתו עד 1 ביוני בחטיבות ובענפים שונים והשתתפו בהגנת הישוב ובמלחמתו על חירות ישראל, וכן כל אלה אשר יגויסו עכשיו מחדש לפי פקודת ממשלת ישראל — יהיו את צבא-הגנה לישראל.

כל אחד מהחיילים והחיילות המשרתים בצבא חייב להישבע השבועה הבאה:

"הנני נשבע(ת) ומתחייב(ת) בהן צדקי לשמור אמונים למדינת ישראל, לחוקתה ולשלטונותיה המוסמכים, לקבל על עצמי ללא תנאי וללא סייג עול משמעתו של צבא-הגנה לישראל, לציית לכל הפקודות וההוראות הניתנות על-ידי המפקדים המוסמכים, ולהקדיש כל כוחותי ואף להקריב את חיי להגנת המולדת וחירות ישראל".

חסנו המוסרי והגופני של כל חייל ומפקד ונאמנותו במילוי תפקידו — יעשו את "צבא הגנה לישראל" מבטח-עוז לשלום האומה והמולדת.

י"ב בסיוון תש"ח — 19.6.1948

מההגנה במחתרת לצבא סדיר

מבירורים במועצת מפלגת פועלי ארץ-ישראל, תל-אביב.

עוד לא עת לחוג, כי טרם ביצענו: גם לא הקמת המדינה היהודית, גם לא בטחון חיינו ומפעלנו, גם לא בטחון עתידו של העם היהודי. עוד הכל עומד בסכנה. עוד האויב עומד בשער, בשער ממש. עוד האויב מקיף את ירושלים,